

Saa komme vi til det Parti, som det ærede Medlem for Ebeltoft (Neergaard) staaer som Ordfører for. Overfor det tror jeg heller ikke paa en Valgalliance. Det ærede Medlem og hans Parti stille sig saaledes, at de sige, at Regeringens Politik er tvetydig. Men hvad vilde det saa blive for en Valgalliance og et Samarbejde mellem disse to Partier? I den Tid, jeg har siddet her paa Rigsdagen, har jeg bestræbt mig for saa vidt som muligt at bortse fra personlige Stridigheder, som kunne have fundet Sted tidligere. Da jeg kom ind paa Rigsdagen, stod Venstre splittet saa stærkt som nogen Sinde. Jeg ønskede, at Venstre maatte samles og blive en Magt herinde; for, splittet som det var, var det klart nok, at vi intet kunde udrette. Det skete efterhaanden i Tidernes Løb. Jeg har været med til mange Gange at tilbyde Samarbejde med Rigsdagsmænd, som have meldt sig til et saadant. Jeg har ikke fortrudt det, skønt jeg har staaet i Strid med mange af dem tidligere. Jeg har sagt: Vel, ville I det samme, saa lad os arbejde sammen, saa tænke vi ikke paa det mere — og det er gaaet meget godt. Den samme Stilling agter jeg at indtage for Fremtiden. Naar nogen kommer og siger: Vi ville samarbejde aabent og ærligt om den Politik, som I vise Vejen til, og som vi ogsaa ønske at støtte, det er Sagen, der skal forene os — saa vil jeg sige: Vel, lad os saa forene os om Sagen og bortse fra tidligere Uoverensstemmelser. Men naar man kommer og siger: Vi ville samarbejde, men din Politik er tvetydig, — saa siger jeg: Tak, et saadant Samarbejde ere vi ikke færdige til endnu. Der kan ikke blive noget godt Samarbejde ud af det, naar den ene mener om den andens Politik, at den er tvetydig.

Det samme ærede Medlem (Neergaard) beklagede sig i samme Aandedræt over, at manovre i Vinderup forsøgte paa at styrte en af de Rigsdagsmænd, der høre til hans Parti eller Valggruppe, eller hvad det nu er. Jeg kender ikke noget til det; der er ingen, der har skrevet eller meddelt noget fra Vinderup til mig i saa Henseende. Jeg har set i Bladene, at den tidligere Kandidat fra vor Side har trukket sig tilbage. Men da det ærede Medlem havde sagt det, har jeg spurgt mig for her paa Rigsdagen, og man har sagt, at der er en Bevægelse i Færd med at komme frem i Vinderup, gaaende ud paa, at Vælgerne ville slutte sig sammen om en Mand, der skulde tilhøre Venstre-

reformpartiet. Jeg ved ikke, om det forholder sig rigtigt, men det er sagt mig, og det er vel det, det ærede Medlem sigter til. Men ser det ærede Medlem da ikke, hvad det er, der foregaar? Det maa jo være et kraftigt Varsko for det ærede Medlem. I Virkeligheden er det jo Vælgerbefolkningen trindt om i Landet, der stiller sig paa den Maade, at den siger: vi ville støtte Regeringen, det er det Arbejde, Regeringen gør, vi ønsker fremmet, vi stille os ikke som det ærede Medlem for Ebeltoft og sige, at Regeringens Politik er tvetydig, vi forstaa den meget godt.

Men i Anledning heraf vil jeg i alt Fald sige, at her inde fra skal det ikke være, man lægger Baand paa Vælgerne trindt omkring i Kredsene. Det er nemlig ikke en god Politik. Er der Bestræbelser i Kredsene for, at Vælgerne ville samle sig, saa lad dem samles; jeg tror ikke, at Forsøg her inde fra paa at tvinge dem til at lade være, ville nytte noget, og jeg synes heller ikke, det er ganske rigtigt. Men her inde fra, i alt Fald fra min Side, skal der ikke heller pustes til for at styrte hverken Rigsdagsmanden for Vinderup eller andetsteds fra, naar de ville arbejde sammen med Regeringen. Hvordan Vælgerne stille sig til deres Rigsdagsmænd, bliver Vælgernes Sag. Jeg nævner blot dette, fordi det ærede Medlem har anført det.

Endelig er der sagt om Regeringens Politik, at det var ikke Alvor; Regeringen havde fremsat en hel Del gode Forslag, men det var slet ikke alvorligt: Naar Regeringen fremsætter Forslag om den kommunale Valgret, mener den ingenting med det; naar Regeringen fremsætter Forslag om en Grundlovsforandring, er det selvfølgelig ikke Regeringens Mening, at det skal føres igennem; naar Regeringen fremsætter andre Forslag, f. Eks. Forslag til en Ministeransvarlighedslov, er det selvfølgelig blot noget, Regeringen har taget fra andre Partier, og som den ikke ønsker at faa gennemført! Ja, det er jo en nydelig Hensigt, man der søger at lægge bagved Regeringens Handlinger! Den kommunale Valgret ligger der Forslag om i Landstinget, Regeringen — den foregaaende og den nuværende — har fremsat dette Forslag gentagne Gange; det er Regeringens Ønske at faa denne Sag fremmet og faa dette Spørgsmaal løst, og Regeringen ønsker det fuldt saa varmt som nogen baade i dette og det andet Ting. Jeg vil nu ikke tale vidt og bredt om Regeringens